

TVŮRCE NOVÝCH VĚCÍ

Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, všechno tvořím nové." (Zj 21:5)

1. čtení: Kaz 3:1-13

Základ kázání: Zj 21:1-6

Milí bratři, milé sestry,

jaké máme plány do nového roku? Co máme za lubem? Do čeho především hodláme investovat náš čas, naše síly, případně i naše peníze? Někdo říká, že raději nic neplánuje. Že se bude snažit žít přítomností, ze den na den. To je sice krásné a hluboké předsevzetí, nicméně ve většině případů neudržitelné a nefunkční. Člověk je tvor plánovací. Naše mysl, naše představy, naše záměry, to se nedá zastavit. Pořád něco plánujeme. A vstup do nového roku je výrazný podnět k plánování. My lidé plánujeme dokonce i tehdy, když se lidé kolem nás našim plánům smějí. Nebo nás naopak okřikují, abychom toho už nechali. Je to také určitá forma terapie. Únik před realitou. Ale zároveň i způsob, jak s novou silou čelit přítomné realitě. Jak všechno, co se s námi a kolem nás děje, ustát a vydržet.

Rok od roku je nám jasnější, že ne všechno, co jsme si předsevzali, co jsme vymysleli a naplánovali, se beze zbytku naplní. Tak naivní nejsme. Nemáme a nemůžeme mít dopředu jasno například v tom, jaké překážky nás na těch cestách k našim cílům čekají. Zda se nám podaří uskutečnit jen část našich plánů, anebo všechno, co jsme si usmysleli. Nebo dokonce víc, než jsme si předsevzali. Nebo nakonec nic. Protože i to se stává. Někdo by rád provedl zásadní úpravy na vlastním domě. Ale dokáže sehnat dostatek peněz? Bude mít na tak náročnou rekonstrukci čas? A bude mu sloužit zdraví? Někdo jiný by se rád více věnoval své rodině. Ale budou o to jeho příbuzní stát? Někdo má už naplánované všechny dovolené pro rok 2024. Ale budou všichni zdraví, aby rodina mohla odletět třeba k moři, nebo odjet na hory? Někdo plánuje změnu práce. Ovšem nebude toho nakonec litovat? Přinese ta kýžená změna úlevu, vyšší plat a méně starostí? A všichni bychom se rádi dožili nejen začátku nového roku, ale i jeho konce. I to je plán! Naprosto základní plán. Podaří se nám to?

Bratři a sestry, Bůh má také veliké plány. To dnes slyšíme z jeho slova. Bůh má dalekosáhlé plány. Mnohem větší, než si naše lidská mysl dokáže představit. Proto když Písmo mluví o Božích plánech do budoucna, mluví často v obrazech. Protože ty Boží budoucí plány nelze popsat stejným způsobem, jakým se píše návod na užívání telefonu, nebo na sestavení sedačky v obýváku. Písmo v takových případech odvážně mluví o tom, o čem zatím nic přesného neví. Proto užívá obraznou řeč. Ale to neznamená, že by tato obrazná řeč byla prosta pravdy! My věříme, že je hluboce pravdivá. Přestože je obrazná. A proto z těchto biblických obrazů Božích budoucích plánů čerpáme velikou útěchu a povzbuzení.

I. Bůh je Bohem obnovy. Bůh je tvůrcem nových věcí. To dnes slyšíme z knihy Zjevení. Celkem 9x se přídavné jméno „nový“ vyskytuje v knize Zjevení. A z toho 4x v právě přečteném oddílu, v pouhých šesti verších. Není divu, že se tento oddíl z poslední knihy Nového zákona často předčítá právě na začátku nového kalendářního roku. Apoštol Jan vidí nejprve *nové nebe a novou zemi*. Co vlastně Jan vidí? Úplně nový vesmír, který Bůh jednou stvoří? Nový časoprostor, který nemá s tím původním pranic společného? Domnívám se, že lepší je vnímat toto Janovo vidění jako vizi obnovy. Spíše jako Boží zásadní rekonstrukci celého vesmíru než jako stvoření úplně něčeho jiného. Jiného vesmíru. Jiné země. A jiného nebe.

Možná se ptáte: Proč? Proč by nemohl stvořit něco úplně jiného? Proč by Bůh měl jen obnovovat to, co už sám stvořil? Pokud měl dost sil vytvořit tento vesmír, který z maličké části známe, proč by nemohl jednou vytvořit zcela nový vesmír? Jistě, mohl by. Sil má na to dost. Ani moudrost mu samozřejmě nechybí. Ale uvažte: Kdyby tak jednal, nepopřel by tím toto své současné dílo? Nepopřel by tím sebe sama? Vždyť na začátku Písma se praví, že Bůh všechno, co stvořil, hodnotil slovem „dobrý“.

- *A Bůh viděl, že je to dobré.* (Gn 1:12)

A to neznamená trojku, jako ve škole. Ale jedničku s hvězdičkou! V první kapitole Bible se celkem 7x říká, že Bůh stvořil všechno dobře. Tedy: Je to dokonale dobré. A na závěr:

- *Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré.* (Gn 1:31)

Boží stvoření je velmi dobré, bratři a sestry. A to platí i přesto, že se stvoření často vinou člověka odchyluje od Božích původních záměrů. Především na nás lidech je to patrné. Měli jsme být korunou a ozdobou stvoření. A přitom se pod tíhou hříchu často chováme mnohem hůř než zvířata. Měli jsme být správci stvoření. Ani to se nám žel moc nedaří. Měli jsme být Božími obrazy, a přitom na nás lidé často nejsou schopni vidět našeho laskavého Stvořitele.

Ale pokud Bůh chce stvořit úplně nový vesmír, nebude chtít stvořit i nás, lidi, úplně nové? A pokud nás jednou stvoří úplně nové, budeme to ještě pořád my, nebo to už bude někdo jiný? Vidíte, že myšlenka úplného zničení tohoto vesmíru a stvoření úplně nového vesmíru je ošemetná. Jako Ježíš Kristus po svém vzkříšení byl a zároveň už nebyl ten Ježíš, který chodil po Galileji se svými učedníky, tak i my čekáme, že nám Bůh dá nová, duchovní těla, ale přitom zachová naši identitu. Že i po vzkříšení zůstanu pořád tím, kým jsem. Budu to já. A přitom to už nebudu já.

A právě v tomto smyslu bychom měli číst i Janovy verše o novém stvoření, které Bůh připravuje. Bude to nové stvoření. Ale zároveň to bude pořád toto stvoření. Bůh má plán: Rekonstruovat své stvoření. Překopat ho. Předělat. Tak jako my, když plánujeme rekonstruovat dům. V minulém roce došlo na rekonstrukci naší fary. Nepostavili jsme úplně novou faru. To nebylo zapotřebí. Ale na druhou stranu jsme starou faru pouze nevymalovali. Ta rekonstrukce byla náročná, nákladná a zásadní. Nová okna, zateplení objektu, panely na ohřev vody na střeše, nový balkón. Je to pořád ta samá fara, jak jsme ji znali. A přitom to už není ta samá fara. Bůh plánuje obnovit celé své stvoření. Plánuje vytvořit novou zemi a nové nebe. Plánuje zásadním způsobem přetvořit toto své stvoření. A že se jedná o kýžené, zásadní a lidstvem očekávané změny, to je z dnešního biblického oddílu zřejmé. První úprava, o které slyšíme: *Moře tam už vůbec nebude*. Jen pro pořádek připomenou, že se jedná o obraz. Moře je biblický symbol chaosu. Symbol zla. Nejde o to, že by měl Pán Bůh pochybnosti, zda udělal dobře, když stvořil oceány. Nejde o to, že by Pánu Bohu vadilo, že chodíme na ryby. Moře představuje podstatu zla. Nejznámější starozákonní příběh, který o takové symbolice moře mluví, je přechod Izraelců přes Rudé moře. (Ex 14-15) Zlo tehdy drželo Boží lid v kleštích. Na jedné straně farao, který je stíhal se svými válečnými vozy. Na druhé straně moře, které je nechtělo pustit do zaslíbené země. Ale Hospodin moře zázračně rozevřel. Ukázala se souš. A Izraelci přešli na druhou stranu břehu suchou nohou. Nakonec Bůh nechal jedním zlem pohltnout druhé zlo. Farao se utopil v moři. Zlo pozřelo zlo.

Bratři a sestry, Bůh plánuje obnovit své stvoření tak, že v něm už žádné zlo nebude existovat. Zlo prostě nebude. Umíme si to vůbec představit? Jistě že neumíme! A přesto je to podmanivá myšlenka, která nám dává naději. Naději, že všechno zlé, co vidíme, co slyšíme, co zažíváme, na čem se žel také někdy i podílíme, kvůli čemu trpíme, jednou nebude. Přestane existovat jednou provždy. Toto téma Jan rozvíjí i v těch dalších verších:

- ***4 a (Bůh) setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo.***

Ano, po tom všichni toužíme! A přitom si to vůbec nedokážeme představit! Smrt zmizí. Ten odvěký nepřítel člověka, ten odvěký virus v systému, ten odvěký škůdce v Boží zahradě bude nakonec přemožen. A úplně zničen. To má Bůh v plánu. A tento plán už dokonce začal naplňovat. Na golgotském kříži přece Boží Syn, Ježíš Kristus, podlehl smrti. A zároveň smrt svou smrtí a vzkříšením přemohl. A pokud zmizí všechno zlo i smrt samotná, pak už nebude důvod ani ronit slzy. Ani plakat a naříkat. Co jsme se jen za náš život už naplakali, milí bratři, milé sestry, kvůli těm, kteří nás předešli? Co jsme se jen naplakali pro ty, kteří ještě byli mezi živými, ale jejich nemoci ohlašovaly, že už mezi námi dlouho nebudou? Jan ale prohlašuje, že to je jistá věc, že smrt umře. Prostě zdechne. A nikdo se po ní nebude shánět. Nikdo ji nebude připomínat. Nikdo ji nebude přivolávat zpět. Nikdo po ní nebude smutnit. Jan tento Boží plán podtrhne zvláštním způsobem. Mluví o těch Božích plánech v minulém čase. Jako by se už staly.

- ***...co bylo, pominulo***

Ano, v Boží mysli se už se i tato událost stala. On s tím vším pevně počítá. A my si můžeme být jistí, že jednou se to všechno naplní. A pokud tě, člověče, přemáhají pochybnosti, pokud tomu stále nevěříš, Bůh sám tě povzbuzuje slovy:

- ***"Hle, všechno tvořím nové." A řekl: "Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá."***

II. Bůh je naším Bohem. To bychom také měli zaslechnout z dnešního Janova vidění. Bůh je Bohem, který se nestraní lidského společenství. On je Bohem, který je tu pro nás. A který tu pro nás bude na věky věků. Jan vidí nejprve od Boha sestupovat svaté město, nový Jeruzalém. Co to je? Snad skutečné město, ve kterém budou lidé bydlet s Bohem? Co já vím? Sáším ale na to, že se opět jedná o obraz. Ale co nový Jeruzalém představuje? Je to obraz nové a věčné smlouvy s lidmi. Obraz nové smlouvy, kterou už nikdy, nikdo a nic neporuší. Ani d'ábel, protože ten už není. Díky Bohu! Ani náš hřích, protože ten už také není. Díky Bohu! Ani ta smrt, protože ani ta už není. Díky Bohu! Nový Jeruzalém je svatý a věčný prostor, ve kterém my budeme bydlet s Bohem. A Bůh bude bydlet s námi. Nový Jeruzalém, to je obrazně řečeno Boží podpis a Boží razítko, kterým nám Nejvyšší garantuje, že se od nás nikdy nevzdálí. A že se ani my už od něj nikdy nevzdálíme. Že budeme spolu. Že s ním budeme tvořit kvalitní a hluboké společenství, a to napořád.

- ³ *A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi,*

Bratři a sestry, to jsou Boží dalekosáhlé plány. Hospodin toho ještě bude muset změnit mnoho. Protože v tomto světě stále vládne ten Zlý. I ta smrt. A my ze sebe nedokážeme hřích úplně setřepat. *Ale všeho do času,* vzkazuje nám živý Bůh. *Všeho do času!* Bůh to zvládne. My to nezvládneme. Ani se o to žel někdy nesnažíme. Ale on to zvládne. V jeho očích je to hotová věc.

- *A dodal: "Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec.*

Bratři a sestry, musím přiznat, že jsem tato biblická slova četl mnohokrát. A přitom jsem nikdy úplně nerozuměl té poslední větě o žizni. Proč na konci tohoto oddílu říká Bůh každému z nás:

- *Tomu, kdo žízni, dám napít zadarmo z pramene vody živé.*

Došlo mi to a silně mě to zasáhlo až při psaní tohoto novoročního kázání. Vždyť přesně po tom, co jsme dnes slyšeli, toužíme! Přesně po tom žízňujeme! Po obnově celého stvoření. Po obnově společenství mezi námi i mezi lidmi a Bohem. Po zániku zla a smrti. Po tom, aby nás prostoupila radost i pokoj. Aby zmizel pláč, nářek, aby ustoupila bolest, ale také hněv a jakékoliv násilí. *A víte co? říká dnes Bůh sám. Víte vy co? Když po tom toužíte, když po tom všem žízňujete, nechte mě, abych už dnes s vámi pracoval. Abych už dnes, i v dalších dnech nového roku tvořil nové věci. Abych obnovil svůj vztah s vámi. Dal vám sílu obnovit vztahy s vašimi blízkými. Abych vám setřel slzy z tváří. Abych léčil vaše bolavé rány. Abych bydlel mezi vámi. Ve vašich srdcích, ve vašich vztazích, v tomto Božím domě, ve vašich domovech. Všude, kde bydlíte, abych byl s vámi. Pokud po tom všem žízňujete, důvěřujte mi. Je to hotová věc, že s vámi a na vás budu pracovat.*

Bratři a sestry, prožijme dnes Boží obnovu, Boží přítomnost, nejen při slyšení jeho slova. Ale i při večeři Beránkově. Ať se nás všech dnes Duch svatý dotýká. Amen.